

30 **ФУРУВ**

Պ Ա Յ Մ Ա Ն Ի Ր

Գուրա դնպած լրագրող ձախու ծախքը
խմբագրութեան վրայ է :

Լրագրող վերադարձել նամակ կամ որ եւ իցէ
դռնօթեան խմբագրի — Տնօրէնին պիտի ուղղուի :
Կ. Պրիյն Պաճան — Գաւառի Հէջալ Պէջ խան թիւ
34 Լրագրի գրասենտի օրհան :

Հանրու ծախքը չկանուած նամակ չըն-
դունուի :

Չտուած նամակ, յօդուած, եւայլն ետ չեն
արուի :

հանել տալով, և իբրև հրամանա-
 Հայոց Պատրիարքին տալադրելով դա-
 ւառենըը Հայ միամիտ ժողովրդեան
 մէջ ցրել, և ազատ ու համար-
 ձակ քարոզել իրենց վարդապետու-
 թիւնը, Կահաւասիկ ձեր Պատրի-

բսեյով . և արդարեւ այսպիսի Սւե-

[illegible]

Պ. Մ. Լետիկ Տէյ-Յակոբեանց, որ

աշխարհագրութիւնն և մի լոյս ածած է, այժմ «Կովկաս և Հայաստան» անուամբ նոր դասական գործ մը կը հրատարակէ, նմանապէս ի Տիֆլիս ։

մեզ գրումած նամակ մը գոհութեամբ
կը ծանուցանէ թէ Սրուանձատեանը
Գեոր. Գաբրէլին ՆՊ. վարդապետի ջա-
նիւք Ուսումնական խորհուրդ մը
կազմուած է ի Բաղէշ, որոյ միջո-

Ասիական ընկերութեան Ատե-
նադպիրը կ'իմացնէ մեզ թէ յիշեա-
լ ընկերութիւնն իւր Կանոնադրի

լաւաբացման համար միայն ՍՆՀ-ում
յին վարչութեան գիմած է, և կ
խնդրէ որ ըստ այսմ ուղղեմ
ընկերութեան նկատմամբ անցեալ
ները լրացրէ միջոցաւ հաստատա
կուած տեղեկութիւնն, որ թիւրի

ԱԶԳԱՅԻՆ ԿԱԼՈՒԱԾՔ ԲԵՐԱՅԻ

... խմբադիր ,
Երէկոսն թերթի մը խմբադիր կա

ուսանող միտուսկին նախորդ հաւաք.
Պարոն Արամ Թուղլանճեանի ստորը
գրութեամբ նամակ մը հրատարակե-
տեսայ, յորում նամակագիրը կալու-
ծոց միտուսկէն 160 լիւրայի գումար
իր վրայ անցնող ետեւ ըլլալը արդարաբն
ս համար կողմ մէջ նոյնն ըլլալուն

արդարև ծառայութեանը փոխարէն ի
անձնականէն ունեցած տունը/կրնի մ
կրորդը մասն է, զոր իմ գիտութեամբ
ընդունած է :

Կը իութեամ յայտարարել, իմբազ
Տէր, թէ նամակագրին իմ անձնական

որ եւ է պահանջ մը չունենալը եւ կա
ռաւծոց վարձքէն իր վրայ անցուցադ
վերջիչեալ գումարը ընտւ իմ գիտո
թեանը տեղի ունեցած չլլալը Դո
խիկ իւր ստորագրութեանը ներք
գտնուած գրութեանը հաստատեալ

Գ. ԴԱՐԵԿԵՕՂԵԱՆ
Յերա 48 յարա 1882

Բայց ցամաքում, որպես զին արշա-
նազոր է բոլոր այն բարիքն զոր սահ-
մանուած է գոյացնել, պարտի ա-
զատ լինել, ազատ այնչափ որչափ
Ամերիկայի Բենէններու, վալանթիմե-
ներու, Ֆրանսիկներու հայրենեաց,
հայրենի ազատութեան և հաւա-
սարութեան այդ ընդգաւառող մէջ
Միացեալ-Նահանգաց մէջ, ուր 4,000
օրագիր կը հրատարակուի, ամեն
մարդ ազատ է գրելոյ, գրելոյ ինչ
որ կը խորհի. միտքն ու գրիչն շրջ-
վի ազատ չեն. և գրելով ամէն մարդ
կը գրէ, կ'ուսուցանէ և կ'ուսանի
կարծիքներու, վարդապետութեանց
հայրենութեանց, ստուիեանց, ան-
հեղինակութեանց բարեքն մի, ըս-
տա մի է, բայց այդ քառսէն վի-
րյան, որպէս թո՛ղ և բռնէն դու-
նեալ տիեզերքը Սոյ՛դ ազատութեան
մէջ որ թողուած է ամէն մարդու
բարի կամ չար, լուսամիտ թէ տը-
գէտ, ամէն կարծեաց՝ ուղիւ կամ
թիւր, օգտագործ թէ վնասաբեր
ստուգելու կարեն սերմանուիլ ապա-
հասարար և մահաշողոքիչ սկզբունք-
ներ որք բարոյականն թուանորեն
և մտքերն մոլորեն. բայց սակայն
միեւնոյն ազատութեանն նաև ու-
ղիւն և բռնի ի լոյս կուգան անար-
գել, և զի հայրենութիւնն մի ազա-
թեան արիւ զօրութիւն ունի, հակա-
ռակակամար կարծեաց այդ կուռ-
գուրս կ'ենինն յողմեցանք իրան-
ի արկն ու Գեղեցիկն Բայց թէ ըն-
դունուի իսկ որ մի թուով կանգ-
նուի յոռի սկզբանց ու մոլոր քա-
րողութեանց գէ՛մ. որպէս զի չողո-
ղեն ու չպղծեն հրատարակութեան
ստացութիւն, և ինչ որ պարկեշտ ու
հայրենի է այն միայն բոլոր մաս-
լոյ աղբիւրքն, ո՞վ պիտի բազմ
դատաւոր, ո՞վ պիտի յանդգնի ըն-
տանձնել ուղիւն և վրէպն, հայրեն-
տութեան ու մոլորութեան ընտրու-
թիւնն բնեղոյ ահաւոր պաշտօնն
ո՞վ պիտի իրեն հայրենութեան քա-
հանայն, իրանց ականդարան
գիտութեան սրբարանին այդ քուրմ
վը ուղղանութիւնն չը հաւատա-
տակ, ո՞չ ապագէն իշխանութիւնն
պիտի ընէ. և ի՞նչ է իշխանութիւնն
ի՞նչ են կառավարութիւնը, եթէ ու-
նահաստեղէ կարծեալ մարմինը
այդ անհաղթ ամենագէտ են կամ
անվերական: Դորս յաճան իւր-
եանց դատաւորութիւններն, իւր-
եանց կրօնական, քաղաքական, գի-
տական և բարոյական համոզմուն-
քն պիտի կազմեն այն կաղապար
որչո համեմատ պիտի դատեն ամէն
արտայայտեալ սկզբունք և կարծիք
մի տեսակ Պրոփուսայ անկողին
պիտի չինեն և ըստ այնմ չպիկնով
մտաւոր արտաբերութիւնքն պիտի
ծայրասան կամ բռնադատեն: Ճճը-
մարտութիւնն պաշտօնական պիտի
լինի. պիտի լինին պաշտօնական և
ոչ-պաշտօնական բարոյականք, պաշ-

ԹԵՐԹԹԵՆ ՄԱՍԻՍԻ

(30)

Ժ Ի Ի Լ Վ Ի Ի Ն

ՅԵՐԿԻԵ Ի Լ ՈՒՍԻՆ

Ո Ի Դ Ե Ի Ո Ր Ո Ի Թ Ի Ի Ն

97 ԺԱՍՈՒՐ ՄԵՋ

==

ԳԼՈՒԹ ԺԲ.

ԱԹԼԱՅԹԱՅԻ ՈՒՂԵՈՐԸ

Եթէ այս շանթահարիչ լուրը,
փոխանակ երբեքարական թիկնորու
վրայ թռչելու պարագայէս թիկնորու
բերով և կրեպայ նամակի ձեռով եւ
կաժ լինել, եթէ Ֆրանսացի, իւր-
լանտայի, Թեր-Նէօլցի և Ումբեր-
կանի հեռագրական պաշտօնակց
հարկաւ նկատցաժ չլինեն այս հե-
ռագրին գաղտնիքը, Պարսկէյն
վարկեան մ'իսկ չէր վարանելու իտ-
հեմուլիեան լուրթիւն կը պահէր
որպէս զի իւր գործին յորըմ չը
կտորէ և Սոյ հեռագիրը կրնար խա-
բէութիւն մը ծածկել, մանաւանդ
կրտոր Ֆրանսայիէ մը կուգար, Բնչ
հաւանականութիւն կար թէ մարդ
մը կրնար բուսկան յանգութիւն լի-
նիլ այսպիսի ուղեորութեան մը գա-
ղափարն անգամ յիշատելու և եւ
կը այդ մարդը գոյութիւն ունեն
արդեօք խնդարաւ որ չէր, որպէս

[illegible]

մարդիկ յամենայն յերեքաց կը տարբերին, ֆիզիկապէս և բարոյ, յապէս անհատը կը զանազանին ի միմեանց. մին գեղեցիկ է, միւս՝ սղեւէ, մին՝ երկայն, միւսն՝ կարճ այս՝ պնդակալուր, այն՝ սկալքանձն սա՛ մտացի, նա՛ ապուշ, և սակայն՝ ամէն մարդիկ հաստատարապէս անհատ են զայս առնելոյ և զայն չառնելոյ, հաստատարապէս տե՛ր իւրեանց գործոց և հաստատարապէս պատասխանատու առաջի ամենայն օրինաց, առաջի ամենայն իրաւանց— բնական թէ՛ դրական ։ Այս էական հաստատութենէն կը բղխի մարդոց իրաւանց հաստատութիւնն, որ երկար դարեր անուես և ոտնակիր լինելէ յետոյ հոսիկ ուրեմն իմաստարկական և բնկարկական յոգեւորութեանց չնորհիւ իւր նուիրում գործումն անսցաւ ։

Ըսէ՛ մտք, ո՛վ լամբնէ՛ ,
«Աղատութիւն» հարստութիւնն է ժողովրդաց ։ »

«Աղատութիւն» հանդիսանէ ժողովրդաց ։ »

«Աղատութիւն» փառքն է ժողովրդաց ։ » (Բանք Հաւատ. ԼԹ.)

Բայց ըսէ՛ նաև
«Աղատութիւն այն հացն է զոր ժողովուրդը իւրեանց ճակատն ըըր տաքին պարտին յանջի ։ » (Բանք Հաւատաց. ԼԸ)

Է.

Ամէն անգամ որ կը խօսուի ժողովրդաց ազատագրութեան վերայ չեմ՝ կարող չլինել Զուլցերիոյ անհրաժեշտութեան պատմութիւնն — Զգիտե՛մք ո՛րպիսի համակրութիւն կը կապէ զիս այդ երկրին հետ, և այն ժամանակին ուր զինք կոչվո՞ծդ հաւրարասագրութեան գաւապանն խոր տակեցաւ, և այն պարզ այլ ալ՝ գիշացա՞ց որք Աստորիական բրու՛նոթեան դէմ՝ պատասխանութեան դրօշն պարզեցին և ի ձայն եղբերափոցոյ յայտատուիւնէ կոչեցին իւրեանց հայրենակիցիներն ։ Այսպէս անշուշտ կը նկարուին Հելլենտեան լեւոնազատքը, ոյց վերայ կը ծախարար Հնագիտորդիկ տան հարստահալութիւնն, մանաւանդ լինէ՛ Զորից-գաւառաց և Ուրի, Շուայց և Լենդըր. վայտոյն իւր հորդ դին, և ինչպէ՛ս ընկերակցական զորակարգն իւր առաջին պատգամն որոտաց ոգին գողցին ռական անկախութեան. գիւղացիներն՝ քաղ, երկաթ, չիկահեր, կապուտաչեց, որք տխուր էր վարեն պորթն, կայսերական մարդկանք պատահա՞ր երկիրն, որք, յօրէչ, տակոյդ անգղեր, իւրեանց մազերը իւր նետան ամենայն վերայ որ կը զրգուէ իւրեանց ցանկութիւնն կամ զօշարարութիւնն, և որոց ձեռքն խաղաղիկ են գիւղացոյն գաւառաց հոնձնքն, հանդուտեան տունն, բնատնեկան պատիւն, կեանքն, և անհանգի վայրադն կէտէր, անգը՛թութեանն՝ յալիստակութեան ուրու՛նութեան դեմն, վրէժխնդրու՛թեան զգացումն զոր աննեղուն զեռանց կուտակումն հետզհետէ կը բարձրացնէ հայրերու, եղբայր

ներ, այն պայմանաւ է որ և ո՛րակ մտքէ պէտք է անցունել անոնց գործադրութիւնը

— ինչո՞ւ համար, հարցուց բարկուրդաններն ինչ-բիւլայի բարոտիքաբը, վիճաբանութեւ պատրաստութեամբ ։ Բայց չուրուեցաւ աւելի յաւա՛ միշտ զայն ։

Մակայն Միշէլ Արտային անունը կը շքեղանայի թափալայի մէջ, Ստաւրականներն ու բնիկներն իրարու երես կը նայէին, հարցումներ կը նշէին ու կը ժողովէին ոչ թէ՛ այդ եւրոպացիին, որ առաւանդաբէր էակ մի, մտացածին անհատ մը՝ էր, այլ ժիւթ. Մասիոնն, որ կրցած էր հաւատալ այդ անձին գայութեան ։ Երբ որ Մարտիներն առաջարկեց ռուսը մը ըրել լուսնին, ամենք այդ անառաջարկը բնական, գործադրելի և ռմբաձգական արուեստին վերաբայցը պարզ գործ մը նկատեց, բայց բանաւոր մարդ. Առաջարկէ ռուսիկն մէջ նստիլ և այդ անհասանական ուղեւորութիւնը փորձել, քմածին առաջարկ մ'էր, կատակ մ'էր, ծաղրաբանութիւն մ'էր, և այնպիսի բառ մը գործածելով, ու այդ հիշիւ թարգմանութիւնն ունին Դիտանացիք իրենց ընտանին լեզուին մէջ, հիւսիսեկ (խորեմութիւն) մ'էրու

Ծաղրաբանը մինչև իրիկան տեսեց անբնորոշ, և կրնայ հաստատուի թէ՛ ամբողջ Միացեալ-Նահանգները մարդեան լինողէն, որ արտաբանութեան ռան էր անպատեհ և

և ամուսնոյց սրտին մէջ որպէս ծնի մակընթացութեան, Զորից-դաւառաց լճին վերայ յերկաթուղի իւր գլխին սարսափանէ, ուստի որ կրէր անգլ. դէշերոյ միջին և լուսութեան մէջ՝ Ուրբի, Շուսայի, Ունդըրվալտընի երեք տասնեակ քաջերու միջտեղ որոց կ'առաջնորդէր վալվէճ Ֆուրադ, Վէրնէր, Շէմառֆախեր, Սերնաու Մէլքմայր, Ունդալտըրվալտընի քաջն որ ի մի հարուած տապալարի յերկուս կը ձեռք բռնեայրոսներէն միոյն գլուխն, որ մինչ ինքն վայալ կը կարէր անտառաց մէջ՝ իւր տունն մտած, իւրինոյ լողարանն պատրաստել տուած և նմա լրբենի առաջարկներն ընեալ ժամհաժմ էր, Ալմէրթի գլուխն մարգալանին գլխարկին կրող ձողորդը ամէն անցորդ պարտ էր զլրխաբաց ողջունել, Գաւիշէրման թիւն որ կը մարծէ անշուշտ գլխարկին մաստցանին այդ յարգանքն, հօմի արտին համար այն դժնդհա հարկն ուր կը դնէ զնա իկտիշէն նետահար զբրերոյ իւր գաւիշը գլխոյց թէլոյ զբաժած մի ինձնորդութեամբ մի մակուկի խորն տարուելոյ և անշուշտ բերելի մի ստորերկրիկոյ լեռայ ու գէշ նկուղներէն մին ձըգունելոյ համար, թէլոյ արտուելոյ չնորհիւ մերկին զոր սանձել կը կոչուի, իբրեւ կայծակն երկնային վրին ժուց թէլէլ տղիշէն կը թռչի ու տակել բռնաւոր ճիւղին, սպլուստմարութեան հաւըն որ կը բարբառ որոշեալ գիշերն և զբաւեալ ամբողջ ներու և դղեկաց բարձանոյ վերայ լուցեալ խաղաղից ղըք ազատութեան աւետարներ արշաղայսն կը նըկարեն հորիզոնին վերայ՝ Ո՛հ, սըր տաշարձ, հրապուրելի և հրաշալուն են այս պատկերը. այս էջ, ուր պատմութիւնն մերժէ հոլուերգութեան հնգիկ քաղցրութիւնն ունի մերժէ եղբերակութեան տխուր խաղերն և մերժէ դիւցաշահութեան դուռ չոխիւն, մին է պատմական այն հաղուազիւտ էշերէն որ ամեն նէն աւելի սերտուելոյ արժանի են (Շուսայի-Է) Ռ. Յ. ՊէրՊէրՍԱՆ

Ի ՌՈՒՍՍԱԶԱՅՈՅ

(Մէր Երասմուս Թալմէյնէ)

Տփղիս, 1/13 մարտ 1882.

Ուրիշ անգամ առիթ կ'ենք ունենցել մեր Զայելիս մի դարմանալ յոսոկութիւնն վերայ անխաբիւր այդ կայանում է նորա մէջ՝ որ մեր հասարակական մարմինները, հասարակական գործերի և ինտիքներէրկնու գործ ունեցող անձնիք՝ միանորոշ աւելորդ են համարում, և կամ մեծ գծուարութեամբ խոնարհվում են հաշիւ տուող իրանց ստանձառ, կամ ձեռնարկած գործի մերարկութեամբ Աշուպիսք կարծում են որ հաշիւ տուող նոքա կրցում են իրանց վարել, առանց հասկանալու որ դա մի միջոց է լաւ հետեւանքի ժամանակ աւելի հաստա-

րի մը, որ անհնարին ձեռնարկները կատարանայն շտառողներն, գլխաւորներ, կուսակիցներ կը գտնեն:

Սակայն Միշէլ Արտանի առաջարկին, ինչպէս ամեն նոր գաղափար, ունաց միաբը կ'ըզաղեցնէր. Այս բանը սովորական քրտապաշտութեանց ընթացքը կ'աւերէ: «Մէլքուսմը մարքէն անցած չէր այս բանն», Այս վաղաքէպը՝ շատ անցածմը մարքէն միջալարէն նոյն խաղի իր տարորկնակութեամբ: Ուստի խորհրդածութեան նիւթ եղաւ: Ո՛րչափ բաներ, առէն ու րազուած, բայց հետեւեալ օրն իրականութիւն եղած են: Ինչպէս համար այդ ուղեգրութիւն չը պլիտի կրնար օր մը կատարուիլ: Բայց, տարակոյս չկար, որ ուղեգրութիւն, որ ինքդինքն այդպէս վտանգելի մէջ կը գտնէր, անպատճառ յիմար լինելու էր, վտանգի իւր առաջարկը չէր կրնար լուրջ համարուիլ: Աւելի լաւ կրնէր լուրջ, քան լինէր ամբողջ Ժողովուրդ մը խաղաղ իւր ծաղրական բանդապուշանքօք:

Բայց նախ, այդ անձն ստուգիլ. Գլուխութիւն ունէր: Ահա մեծ լարն ունի մը: Մ.թ. Միշէլ Արտանի առաջին անձնութիւն չէր Սիւրիկոյի: Իւր յսնդուողն ձեռնարկներով յիշեալած Եւրոպայոյ մ'անուն էր: Այնպէս գտաւ, Սպանտեանն Ովիշանի խաղերին արձանագրած այդ հնչուադիրն, այդ չղեկնալն անունն, ուրով այդ օրհանոցին ճանրելը եղած էր ինչպէս ինչպէս:

տորու իրանց վերայ տարուած լու. կա վատ կարծիքը: Մեր կողմիսի մէջ ճիշդ այդ պատճառու հասարակական դործերը փոխանակ դէպի առաջ, չսաւան դամ դէպի յետ են ընթանաւ: Ի նկատ տի ունենալով եւ տփուրթիւն դարձաւ ձա՞մ հասարակութեան անտարբերութիւնը, դործին անարժան մարդիկ ամենայն միջոցներով իրանց ձեռք եւ աւտուել հասարակական դործերը, ուրոցից չա՞կ կարող են տարանք, եւ այդպիսով երկար ժամանակ ըստ իրանց ցանկութեան խաղաղներով ամենայն բան, ամենայն մի հաստատութիւն հասցնուաւ են իւր կործանման: Մի տեղից աղաղակով են որ այս ինչ երեսից անաղաղակով են որ այս ինչ հողարածու ամենայն բան իւր ձեռքը աւտելով սուսմարանի միջոցները գործ եւ դրելու օգտին: Երբորդ տեղից կանգնել են որ այս ինչ զրաղարանը դրձուել եւ իւր կատարելիք խաղաղախոսութեան, եւ այսօր ոչ զիբը կայ եւ ոչ էլ միջոց: Նոյն լովում են եւ այս կամ այն ընկերութեան, այս կամ այն հիմնարկութեան վերաբերութեամբ: մի խօսքով, մի սարսփելի չա՞հաճութիւն ձեռք օրինակ էլ այս տեղ կը տեսնուաւ մի շարքի մէջ համեմուած չախաղաղանցիցքա՞ծ անձնապատասխանութեամբ:

* * *

Այս խորհրդածութիւնները կրկնելու առիթի առից մեզ Արեւմտիստ Ու Ռուսիան, որի վերաբերութեամբ մի հասարակութեան մէջ վերջին ժամանակներու շատ խօսում են, որին արձագանք եւ տալիս եւ չայ մասերով Այդ մարդու բանա՞ծ ուղղութիւնը մի անգամայն զարմանալի եւ եւ տարօրինակ: Մի ժամանակ Արեւմտիստ Ռուսիանայց մէջ այս օրինակ սկսեց զգործը, որ ոչ որ չէր տարակուսում որ այդ մարդը իր ցանկութիւնը իրազոր ձեռու կարողութիւն ունի: Արեւմտի վարդապետը իր քարոզներում յայտնել Ռուսականներն որ մաաիք եւ հիմնելով Տաճկանայց մի նշանաւոր կերպրուած մի Արկաղաղթական, դպրոց, որի օգուտները չէր զգանում եւ խկնք բացատրել, եւ այդ մասին, համաձայն իր աստիճան, դիմած իր Ռուսականաց առաւ տաճկանութեան: Նորա յաճող քարոզները իրանց հետեւաբը ունեցան, իսպորոցք ի՞նչ կովկասի եւ ի՞նչ Ռուսաստանի նշանաւոր քաղաքները, եւ կարողացաւ հաւաքել մի նշանաւոր գուշակ: Ուստի իւր ամենաբնական ունեւոր իր գործի մէջ Ռուսիկեանը մինչեւ անգամ մի մասնագործ կապեցը, մի քանի ամիմիներեղել, եւ որոնց յայտնել իր գործը, եւ հաւաքած դրամը, որպէս ի հասարակութիւնը միասին լինի: Մի խօսքով Ռուսականաց մէջ եղած ժամանակ Ռուսիկեան Արեւմտիստ իւր բոլոր նա՞ծ ընթացքով կարողացաւ ոչնչացնել ամենայն կասկածանք, եւ առաջի տառայն կասկածանքները որ մի ամենայն յարուցուցաւ: Իր հանդանակութեան համոզման իսկ, Ռուսիկեանն այնքան ժամանց ժողովրդին իր ձեռնարկութեան հաստատութեան մէջ, որ եւ աւելի համոզելու համար առաւ իր ապագայ փորձարանի աշակերտներին համար կարեւոր երեկոցները եւ պիտուները, ի՞նչ եւ այդ բանը իր ժամանակին զարմանց եւ տարօրինակ դատողութեանց հիմն են աղբիւր եղաւ: Ինչ կէտէ, Ռուսիկեանի կողմը մնաց յայն

Ներուն համար նշանակելով թուանկները, կերելուցն այս ամեն պաշտօնային հասանակութեան կերպարանը մը կուտային այդ առաջարկին: Ուստի պէտք էր ճիշդ գտնելովոր մի ունենալ այս իրողութեան վրայ: Շատ չանցած, առանձին անհատները խմբակներ ձեւացան, խմբակներն ալ հեղացեալ մեծացան հեռադրբութեան աղբեղով խմբակ, ինչպէս որ շամոզողները կը խտանան մասնիկներու ձգտում խմբակ: Եւ ի վերջո՞ հո՞ծ բաղմուն ի՞նչ մը կապելով Պարպիւնէյն նախադասին բնակարանը գնացին:

Պարպիւնէյն հեռադրութիւնը ի վեր կարծիք յայտնած չէր: Թողութիւն էր որ իւր Մասիսի իւր կարծիքը յայտնէ՝ առանց հաւանութիւն տալու: Կամ հերքելու: Հանդարտ նստած՝ կուղիք դէպքերուն ապառիւ բաց հասարակաց անհանգիստութիւնն ի հաշիւ: Երբ աւանձ Ուստի խօսուեցաւ երբոր թմարայի ժողովուրդն իւր պատու հանձնարան ներքէ խռնեալ տեսաւ: Շատ չանցած՝ արտուցներն, աղաղակներն ու դատահաններն, աղաղակներն իր պատահանն եղին: Կը տեսնուի ահա, որ Պարպիւնէյն հաշիւին ամեն պարտականութիւնները ի հանձնարարումն ամեն ձանձրութիւնները կը կրէր:

Ուստի երեւեցաւ արթնոյն, ձայները դաղրեցան, բուս ի՞նչ տի-

գլուխիցը, եւ մի այս օրինակ ժամե-
նակ, երբ մեր ազգային գործերի հա-
մար մեծ դրամական միջնորդների կար-
տուխով կար, Ռուսախոյնները տուե-
ցին յիշեալ վարդապետին մօտ թան-
հազար ռուբլի ։

Գործերը հաւաքելուց յետոյ Ռուբին-
եան մի քիչ ժամանակից յետոյ անցաւ
հասկահայաստան ։ Ապառոււ էինք որ
վերադաէտ պէտք տեսնելը Մամաճորով
միջնորդութեամբ հաշիւ կը տայ իր
հանդակատվութեան համար, եւ չի դը-
լանալ ժամանակ առ ժամանակ իր
գործնէական սպասելները ներկայացնել
չայ հասարակութեան, որով ինչ կա-
տարած կը լինէր իր սուրբ պարտաւն
նոյնութիւնը, եւ թէ՛ աւելի իր գործի
յաջողութեան տուած ։ Երկար սպասե-
ցինք, բայց, աւանդ, որ այդ սպասելը
թէեւ լուռ, իր փնտ հետեւանքներ
ունենայ ։ այդ վերջակ կրեւելային
տարպուս եւ հասարակութեան, կամայ
սկանայ խօսիլ իր քառիկ բերանը, չու-
ղալ իրան դիմելից, մի խօսքով անեա-
ւատարմութեան եւ անվարձութեան
զգացմաները անհնցել իր մէջ ։ Իսկ
հասարակութեան ուղղութեան դէմ
կանգնելը դժուար է ։ Ձեռք հատկապէս
թէ ինչ է մտածոււմ Ամբրոսիոս վեր-
դապետ, եւ ինչո՞ւ իրան հանգիստ է
համարում՝ երբ չէ կատարած իր պար-
տախնութիւնը ։ Եւ կամ՝ միթէ՞ կար-
ծու՞մ է որ արդէն խաղած է հասարակ-
կութիւնը՝ եւ բաւական է իր ձեռքը ըն-
հանով ։ Գժուարանում ենք մի բաւ-
զանով այդ օրինակ վարմունքին անմե-
տալու համար Այս կը նշանակէ ձիծարկ
եւ խաղ անել ամբողջ հասարակութեան
հետ, ազդի հետ (») ։ Եւ այն էլ իսկ
ենք որ այդ մարդը նշանակուած է իր
Առաջնորդ, Բարեբրուս, որ տեղ եւ
հանդատութեամբ անցնում է իւր օրե-
րը ։ Բաւական ժամանակ արանից ա-
ռաջ մենք տաաջարկեցինք Ռուբինեա-
նին թէ, եթէ ինքը անկարող է մի գոր-
ծելու բերելու, որ եթէ ինքը ոչ ոք
չի իր ցանկութիւնները իրազօրեելու,
յանձնէ իւր ձեռքի տակ գտանող մի-
ջնորդները յետմահու չադրելին, որը իւր
կողմից ծառայուած է միւսեւորն նպատակ
կրն, նոյն իսկ ներկայութեւ, եւ քրտ-
տարապաշտպար կարծողութեան ունի
նրեւկական միջնորդի գործը առաջ տա-
նելու համար ։ Ժամանակոր որ յորինեա-
նի անհնաւարտութիւնը մեծ հինկ կարող
է լինել գործի յաջողութեան, որը կը
խտատվանի եւ ինքը Ամբրոսիոս վեր-
դապետը ։ Այի խօսքով, մեր ազգային
հասարակական գործերի այս դրուիւն
մէջ, եւ, մենք այս օրինակ փափակ
գլուխեան սեշ զեք գտանուում, որ աւ-
ելի թան անմտութիւն է մի այդ աւ-
անակ դուժար պահել առանց զործա-
գործութեան (եթէ չաւանք՝ գործադրել
անձնական օգտի համար), մինչեւեւ այդ
դուժար տուողը միանգամայն այդ պայ-
մաններով է տուել ։

Ռուսահայերը պատուեւ են որ վեր-
ջագլէ իրանից առած փողերի համար մի
ամենամաքուր հաշիւ անգամ իրան մի-

(1) . — Ապառու ենք թէ մեր Պատ-
թըխիցին երկու-գները չափազանց են,
եւ թէ Գեղ. — Գրութիւնս վարդապետ
Լրջօրեւ մարքը դրած է ազգօգուտ նպատ-
տակի մը գործածել իւր հանդիմանակած
գործարար Այսու հանդերձ մեր թըխից-
ցին խօսքերը կը տպւենք առանց ոչինչ
սպասելու ։ որովհետեւ կարելի է որ
Տփղիսի ազգային մէջ չաւոր նոյն
կարծիքն ունենան հինաւ ։ Եւ թ.

լով՝ հետեւեալ լայնարձակ հար-
ցումն ըրաւ իրեն ։ — Հեռապրել
մէջ Միշէլ Արտան անուանը նշա-
նակեալ անձը ճանաչալ երա՞ծ է Ա-
մերիկա գաղութ համար, այո՞՝ կամ
ոչ ։

«Տիւրք, պատմախնայ Պար-
պլեքէյն, ես ալ ձեզնէ աւելի չեմ
գիտեր ։

— Պէտք է գիտնալ, գոչեցին
անհնաւարտ ձայներ ։

— Ժամանակը պիտի խնայեմ
մեզ, պատմախնայն նախագահը
պաշտօնէտմբ ։

Ժամանակն իրաւունք չունի բո-
ւանդակ երկրի մ'անտուգութեան
մէջ պահելու, բոստ անտեսախոս
քարաբային ։ Գոյնեցնել ռուսիին
ձեւն, ինչպէս որ կը խնդրէ հե-
ռապրել ։

— Ոչ գեւ, տիւրք, բայց ի-
րաւունք ունիք պէտք է գիտնալ
մեր ընկերք ։ Հեռապրելն, որ բո-
ւալ իսկ արտապրութեան պատա-
ճար եղաւ, կը հաճախ անուշաւ տմ-
բալլացնել իւր տեղեկութիւններն ։

— Ուրեմն ի հեռագրատուն ։ Ի
հեռագրատուն, գոչեց ամբողջ ։

Պարպլեքէյն վար ինչա է տակը
խին առնելն ինչպիսի հեռագրա-
տունը դնալ ։

Գանի մը վայրկեան յետոյ հե-
ռապրել մը դարմանեցաւ լիւնիւրու-
րէ նաւական միջնորդայ գործակա-
նարին, եւ հետեւեալ հարցմանը

12 45	7	1 15	8
1 50	8 10 Պէշիկթաշ	1 45	9
2	9 20	2 15	9 35 Պէշիկթաշ
2 50	9 45	2 45	10
5	10 5	5 15	10 15
5 50	10 50	5 45	10 45
4	11 30	4 50 Պէշիկթաշ	11 - 5
4 45 Պէշիկթաշ	11 10	8 15	11 25 Գուգի
5 50	11 55	6	11 45
6 15	12 5	7	12 5 Գուգի

(Շարաթ օրերը Գուգիուհնուր չպիտի հանդիպի)

ԿԻՐԱԿԻ ԵՒ ՈՒՐԱԿԱՅ ՕՐԵՐԸ	
Իստուրքի Կամար	Կամարի Կամար
Ժամ	Ժամ
1	7
1 45	8 10 Պէշիկթաշ
2 50	8 40
5	9 20
5 50	9 50
	10 50
4 45 Պէշիկթաշ	11
5 50	11 50
6 15	12 5

ՀԱՐԷՄ ԻՍԿԷԼԻՍԻ	
Բացի ուրաթէ Հարմ և Սարմադ	Բանդ չուքնուհնուրը
5 50 Հարմին Սարմադ	25
11 Հարմին Սարմադ	25
5 15 Կամարի Սարմադ	25
10 30 " " "	25

Կառարար չուքնուհնուր երթևեկի Ժամերը	
5 15 Իսկիւսարն	Սիւսի
4 45	Սիւսի
10 20	"
11 50	Գուգիաշ
5 45 Սիւսի	Իսկիւսար
11	Գուգիաշ Իսկիւսար
5 15 Սիւսի	Իսկիւսար
11 45 Գուգիաշ	Իսկիւսար

Ուրաթ օրերը Ժամը 5ին Կամարի չուքնուհնուր մ'ենկնում. Իսկ Գուգի Գիւսի 9էն կէտէ վաղիք Գուսու Ս. Հիւսու, Գուսու Ս. Գուսու մահ, Բաղապ Հանդիս պէտք Պէշիկթաշ պիտի երթայ, և Ժամ 5 1/2 ին Պէշիկթաշ վերադառնալ նաւաւով տայցնելը Հանդիպումը Կամարը պիտի վերադառնայ: